

Az ítéltábla a jogtanácsos által képviselt **felperesnek** a Dr. Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen **készfizető kezesi tartozás megfizetése** iránt indított perében, a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. november 25. napján kelt 4.P.21.487/2010/26. számú ítéletével szemben, az alperes által 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, az alperes marasztalásának tőkeösszegét 3.596.582.-(Hárommillió-ötszázkilencvenhatezer-ötszáznyolcvankettő) forintra leszállítja, és mellőzi az alperest a 80.721.-(nyolcvanezer-hétszázhuszonegy) forint után kamatfizetésre kötelező rendelkezést. Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000.-(ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében 5.677.203.-Ft tőke és kamatai, valamint a perköltség megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Előadta, hogy az "A" Kft. a 2008/2009. évi őszi búza termeltetési szerződésből eredően 3.677.203.-Ft számlaösszeggel, továbbá 2.000.000.-Ft kölcsönösszeggel tartozik, melyért az alperes készfizető kezességet vállalt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felperes és az "A" Kft. nem számoltak el egymással, valójában a felperes tartozik a cégnek. A számú, 6.516.086.-Ft összegű „mezei leltár” tartalmú számla valójában nem ehhez a termeltetési szerződéshez kapcsolódik. Állította, hogy a felperes és az "A" Kft. közti 2009. év végi egyeztetés eredményeként arra a megállapításra jutottak, hogy a felperes tartozik. A 2 millió forint összegű kölcsönre pedig nem terjed ki a készfizető kezesség vállalása.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek készfizető kezességvállalásból eredő tartozás jogcímén 3.677.203.-Ft-ot és

- 125.250.-Ft után 2009. október 16-tól évi 18 %
- 319.476.-Ft után 2009. október 16-tól évi 18 %

- 20.814.-Ft után 2009. október 16-tól évi 18 %
- 1.730.784.-Ft után 2009. október 16-tól évi 18 %
- 498.708.-Ft után 2009. október 16-tól évi 18 %
- 72.960.-Ft után 2009. október 16-tól évi 18 %
- 23.688.-Ft után 2009. október 16-tól évi 18 %
- 467.302.-Ft után 2009. december 16-tól évi 18 %
- 337.500.-Ft után 2009. október 16-tól évi 18 %
- 80.721.-Ft után 2009. október 13-tól évi 18 %

késedelmi kamatot a kifizetés napjáig, de legfeljebb 6.000.000.-Ft-ot.

Kötelezte bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg továbbá a felperesnek 1.625.-Ft adminisztratív költséget, 100.000.-Ft jogtanácsosi munkadíjat, 221.390.-Ft lerótt illetéket, 97.500.-Ft szakértői díjat mint perköltséget.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában megállapította, hogy az "A" Kft-nek 2009. március 9-től a felszámolás elrendeléséig, 2010. július 14-ig az alperes volt az ügyvezetője. A cég 2008. szeptember 28-án az őszi búza 2008/2009. évi termelésére szerződést kötött. A felperes a termeléshez 8 millió forint finanszírozást vállalt biztosítani. Megállapodtak, hogy a mindenkori jegybanki alapkamat plusz másfél százalék kamat ellenében nyújtja a felperes a kölcsönt, késedelem esetén pedig a késedelmi kamat mértéke 18 %. Az alperes mint magánszemély készfizető kezességet vállalt az "A" Kft-nek a termeltetési szerződésből eredő tartozásáért 6 millió forint összeghatárig. Rögzítették, hogy az alperes tisztában van a készfizető kezesség lényegével.

Az ítéleti tényállás szerint 2009. szeptember 3-án a két cég között kölcsönszerződés jött létre 2 millió forint erejéig. Az "A" Kft-nek a 2008. szeptember 28-i termeltetési szerződésből és a 2 millió forint kölcsönösszegből eredően 5.677.203.-Ft tőketartozása, valamint késedelmi kamattartozása maradt. A felperes a felszámolás során a hitelezői igényét határidőben benyújtotta, a felszámoló a követelést nyilvántartásba vette.

A bíróság ítélete jogi indokolásában kiemelte, hogy a Ptk.274. § (2) bekezdése alapján az alperes, mint készfizető kezes nem hivatkozhat arra, hogy a felperes a követelését a főadóstól hajtsa be elsődlegesen. A felperes a 2 millió forint kölcsönösszeg kivételével eleget tett az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének. Okiratok becsatolásával és igazságügyi szakértői vélemény által alátámasztottan igazolta, hogy az "A" Kft-nek a 2008. szeptember 28-i termeltetési szerződésből eredően 3.677.203.-Ft összegű tartozása áll fenn a felperessel szemben.

Az alperes állításával szemben a felperes kompenzáló levéllel, mint okirattal igazolta, hogy az "A" Kft 5.148.286.-Ft-os és 9.062.255.-Ft-os (helyesen 9.062.550.-Ft) követelését is elszámolta az "A" Kft. tartozásába, mégpedig akként, hogy annak nagy részét beszámolta a számú számlába, résztörlesztésként elszámolta a számú számlában 1.298.412.-Ft erejéig, és igazolta, hogy a többi számlában is elvégezte a kompenzációt. A felperes számviteli dokumentációja és az "A" Kft. részben meglévő bizonylatainak átvizsgálása

alapján a szakértő megállapította, hogy a 2008/2009. évi termeltetési szerződéshez kapcsolódó tartozása a főadósnak 3.677.203.-Ft. Könyvszakértői szempontból nem lehetett egyértelműen a 2 millió forint összegű kölcsönnek az ezen termeltetési szerződéshez való kapcsolódását megállapítani, e vonatkozásban tehát a felperes keresetét a bíróság elutasította. Az ezt meghaladó összeg erejéig azonban megalapozottnak ítélte a követelést, utalva arra, hogy az alperes a Pp. 3.§ (3) bekezdésében foglalt tájékoztatás ellenére sem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének. Tévesen hivatkozott arra, hogy az "A" Kft. nem tartozik a felperesnek, a becsatolt iratok egyébként azt igazolják, hogy az alperes és az ügyvezető társak hibája, hogy a felszámoló teljeskörűen a könyvelési, számviteli bizonylatokkal nem rendelkezik. Arra sem hivatkozhat az alperes alappal, hogy az "A" Kft. a felperes által elvégzett kompenzálásokat nem vezette át a számláiban. Az alperes csak állította, hogy van olyan egyeztetés, amelyben kimutatták, hogy a felperes tartozik, ilyen bizonyítékot azonban nem tudott csatolni.

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy készfizető kezesként is csak a főadós fennálló tartozásáért köteles helytállni, a bíróság azonban tévesen állapította meg, hogy a főadósnak még tartozása áll fenn a felperessel szemben. Utalt arra, hogy a bizonyítási kötelezettségének azért nem tudott eleget tenni, mert a főadóssal szemben felszámolási eljárás folyik, így nem volt lehetősége, hogy az iratokhoz hozzájusson, másolatot készítsen, becsatolja azokat. Az ebből fakadó bizonyítatlanság jogkövetkezményeit nem lehet az alperes terhére értékelni. A kezességvállalás csak a 2008. évi őszi vetési búza termeltetésével volt kapcsolatos, így a később kiállított jelzésű, 6.518.086.-Ft-os összegű számla a jelen jogügyletkez nem kapcsolható, annak elszámolására nem kerülhet sor, az a „mezei leltár”-t tartalmazza, amely a következő termelési évhez kapcsolódik. Ezzel kapcsolatosan ellentmondásosak a szakértői vélemény megállapításai is, hisz helytelenül számolja el ezen összeget a 2008. év vonatkozásában, holott a „mezei leltár” a következő gazdasági év nyitótétele. A termés betakarítása és az ezt követő átadása után keletkezett számlák már nem a perbeli jogügyletkez, hanem a következő termeltetési évhez kapcsolódnak, tehát nem képezhetik jelen per tárgyát, nem vehetők figyelembe a kezességvállalásnál.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, utalva a beszerzett szakértői véleményre is. Hangsúlyozta, hogy az alperes a bizonyítási kötelezettségének akár az iratmásolatok beszerzése iránti indítvány útján is eleget tehetett volna, a főadós iratanyagába a szakértői vizsgálat alapján betekinthezett volna, azonban bizonyítási indítványokat nem terjesztett elő, elmulasztott a bizonyítási kötelezettségének eleget tenni. A hivatkozott számla a szakvélemény megállapítása szerint is az adott termeltetési szerződés keretében került kibocsátásra, hisz a szerződés 2009. október 15. napjáig történő elszámolással zárul le. Utalt arra is, hogy a felperes tételesen igazolta, hogy az "A" Kft. teljesítéseit miként számolta el.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint csupán kisebb részében alapos.

Az elsőfokú ítéletnek a keresetet részben elutasító ítéleti rendelkezését a felek fellebbezéssel nem támadták, az a Pp.228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, így a másodfokú

eljárásnak az alperest 3.677.203.-Ft és késedelmi kamata megfizetésére kötelező rendelkezés felülvizsgálata képezte a tárgyat.

Ennek körében mindenekelőtt abban kellett állást foglalni, hogy a felperes által érvényesített követelések a felek között a 2008-2009. gazdasági évre kötött termeltetési szerződésből erednek-e. Az elsőfokú bíróság az e körben szükséges bizonyítást lefolytatta, a beszerzett peradatok alapján megállapított tényállás túlnyomórészt helyes, tévedett ugyanakkor, mikor a számú (1/F/10. sorszám alatt csatolt) számlával érvényesített követelést is a per tárgyát képező szerződésből eredőnek fogadta el. A felperes ugyanis e tekintetben nem tudott eleget tenni a rá háruló bizonyítási kötelezettségnek. A beszerzett szakértői vélemény ezzel kapcsolatos megállapítása kellően nem határozott, megfelelően nem került alátámasztásra. A számla - a többivel ellentétben - nem jelöli meg a szerződés számát, a fizetés módja rovat sem utal a termeltetési szerződésre, a feltüntetett adatok szerint „mezei leltár”-ral kapcsolatos követelést tartalmaz. A teljesítés dátuma és a számla kelte (2009. 09.25.) kívül esik a perrel érintett szerződéses jogviszony (augusztus 31-ig terjedő) elszámolási időszakán. Helytálló tehát az alperesi fellebbezés a tekintetben, hogy az ezen számlával érvényesített követelésre a készfizető kezességvállalása nem terjed ki. A számla összege 6.526.086.-Ft, ugyanakkor ezen követelésből a jelen perben a felperes az alperessel szemben - az "A" Kft. követeléseinek elszámolására figyelemmel - csupán 80.721.-Ft-ot érvényesített és az elsőfokú bíróság is csak ilyen összegben ítélte meg az erre alapított követelést. A kifejtettekre figyelemmel tehát a 80.721.-Ft-ra és ennek 2009. október 13-ától járó - az ítéletben meghatározott mértékű - kamataira irányuló alperesi marasztalás nem megalapozott.

A fentieket meghaladó részében ugyanakkor az alperesi fellebbezés nem alapos. A további követelések tekintetében az elsőfokú bíróság a mindenre kiterjedő bizonyítás anyagát okszerűen, logikai ellentmondástól mentesen mérlegelve, helyes tényállást állapított meg. Döntésével és annak indokaival e téren az ítéletábra maradéktalanul egyetértett, utóbbiak megismétlése nélkül a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel csupán az alábbiakat emeli ki. A lefolytatott szakértői bizonyítás az elsőfokú bíróság által megítélt további követelések tekintetében igazolta, hogy azok a 2008-2009. évi termeltetési szerződésből erednek, és a felperes által meghatározott összeg erejéig állnak fenn. A szakértő számára rendelkezésre álló könyvelési anyagok, a számviteli bizonylatok alátámasztották, hogy a felperes az "A" Kft. felé fennálló követeléseit a saját követeléseivel szemben elszámolta és a perben csupán az ezt meghaladó igényeit érvényesíti az alperessel szemben. Az alperes kezesi felelőssége tehát - 6 millió forint összeghatárig - ezen követelések tekintetében a Ptk.274. § (2) bekezdés a.) pontja alapján fennáll.

Annak bizonyítása, hogy az "A" Kft.-nek a felperessel szemben további követelése is álltak fenn és ezek beszámítása a felperes követelését csökkenteni lenne képes, az alperest terhelte. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tett eleget ezzel kapcsolatosan tájékoztatási kötelezettségének (5. számú jegyzőkönyv). A bizonyítási kötelezettségének azonban az alperes nem tett eleget. A fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatosan rámutat az ítéletábra arra, hogy az elsőfokú eljárás során az alperes az "A" Kft. iratanyagának beszerzésével kapcsolatosan sem terjesztett elő bizonyítási indítványt. Az alperesi tényállítások bizonyíthatatlanságának jogkövetkezményeit a Pp.164. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles viselni.

A kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp.253. § (2) bekezdése alapján részben és akként változtatta meg, hogy a marasztalás tőkeösszegét 80.721.-Ft-tal leszállította, továbbá mellőzte az ennek kamataira irányuló kötelezést. Miután az alperes fellebbezése csupán 2 %-ban vezetett eredményre, így a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az ítélőtábla az alperest kötelezte a rendelkező részben meghatározott jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes javára való megfizetésére.

Győr, 2012. október 1. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: